

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Arnoldi Corvini à Belderen J. U. D. Jus Canonicum, Per Aphorismos Strictim Explicatum

Corvinus van Beldern, Arnold

Amstelodami, 1663

Rebus Ecclesiæ temporalibus, & quando, & quibus solennitatibus alienari
possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10591

Qui non debent oblationes accipere : fratrum diffidentium ; *c. oblationes. 2. c. neque. 3. dist. 90.* eorum qui pauperes opprimunt ; *d. c. oblationes. & c. eorum. 7. dist. 90.* qui liberos exheredarunt ; *c. ult. in princ. 17. qu. 4.* excommunicatorum , *c. 11. si aliquis. 26. qu. 6. c. Sacerdos. 6. §. pœnitentes. 26. qu. 7. sacrilegorum. c. 17. de viro. 12. qu. 2.* invitos ab Ecclesia , ad quam confugerunt , extrahentium , *c. 8. miror. 17. qu. 4. raptorum, c. super eo. 2. de raptor. usurariorum, c. quia in omnibus. 3. de usur. meretricum. Gl. in c. oblationes. 2. dist. 90. Gl. ad princ. 14. qu. 5.*

Nec accipere debent oblationes ex rebus turpiter quaesitis. *c. 2. immolans. c. 11. scriptum. 14. qu. 5.*

Modus offerendi , non in certa quantitate consistit , *c. 28. odi. 24. qu. 1.* sed in bona sinceraque offerentis voluntate , *d. c. 28. odi.* in fide Christiana , & caritate. *c. odit Deus. 62. & c. seq. illi offerunt. 1. qu. 1.*

Quod semel Deo oblatum , non revocandum , nec retinendum est. *c. 3. sunt qui opes. cum c. seq. 17. qu. 4.*

Oblata ad dispositionem Episcopi pertinent , sine cujus consensu ab aliis non debent usurpari. *c. 57. in canonibus. c. 59. quia juxta. §. cum ergo. 16. qu. 1.*

Derebus Ecclesie temporalibus, & quando, & quibus solennitatibus alienari possunt.

T I T. XLI.

HActenus de rebus Spiritualibus : consequenter agendum de rebus Ecclesie temporalibus.

Circa quas , an , quomodo , & quibus modis alienari possint , considerabimus.

Res Ecclesie regulariter alienari nequeunt ; sive Prælati , sive Capitulum , sive quidam ex Capitulo , sive Prælatorum auctoritate , eas distrahant ; in tantum ut alienantes , nisi res restituantur , excommunicationis sententiam incurrant. *c. si quis. 6. de reb. Eccles. alien.*

Ex

Ex causis tamen justis, & debitis solennitatibus adhibitis, hoc permittitur.

Justæ causæ sunt; 1. *Necessitas aris alieni*; quod ex fructibus Ecclesiæ non potest dissolvi. *c. 2. hoc jus. 10. qu. 2.*
 2. *Pietas*; ut ad redimendos captivos, vel pro alendis pauperibus, tempore caræ annonæ: *c. 68. cum redemptor. c. 71. gloria. c. 70. aurum. 12. qu. 2.* 3. *Utilitas*; ut quia alienatur res quæ servando servari non potest, aut quæ magis oneri est, quam emolumento. *c. 52. sine exceptione. c. 53. terrulas. 12. qu. 2. c. ad aures. 7. de reb. Eccl. alien.*

Res quæ servari non possunt, sine ullis solennitatibus alienari possunt: *d. c. terrulas. Hostiens. in §. quis ex caus. vers. res autem. tit. de reb. Eccles. alien.* quæ servari possunt, sed sunt exiguæ & parum utiles, à solo Episcopo, sine Cleri consensu: *d. c. terrulas.* quæ non tales, non sine solennitatibus requisitis.

Et sunt, ut alienatio fiat cum totius Cleri tractatu, consensu & subscriptione, aut saltem tractatu præcedente, ac Prælato cum Capitulo auctoritatem interponente. *c. 1. de reb. Eccles. non alien. in 6. c. 20. non liceat. c. 52. sine exceptione. c. 37. alienationes. 12. qu. 2.*

Quæ si non observentur, alienatio nullius est momenti. *d. c. 1. d. c. non liceat. d. c. sine exceptione. d. c. alienationes.* alienans officio privatur, deponitur, & damnum Ecclesiæ illatum restituere compellitur; *c. 18. monem. c. 35. Diaconi. 12. qu. 2.* recipiens, rem cum omnibus fructibus perceptis restituit; pretium non recipit; regressum tamen adversus alienantem habet. *c. 2. hoc jus porrectum. 10. qu. 2. d. c. aures. c. 25. Vulterana. 12. qu. 2.*

Alienationis vox, hic, non solum dominii translationem, sed & juris alicujus constitutionem complectitur. *c. nulli liceat. 5. de reb. Eccles. alien.*

Proinde alienare hic dicitur; non tantum qui rem vendit, permutat, donat; sed & qui in precarias, emphyteusim, feudum, hypothecam dat.

De quibus omnibus alienandi modis, cum nobis tantum

tum sit propositum explicare ea quæ juris Pontificii inprimis sunt propria, non agemus: sed tantum de precariis; utpote quarum non in jure Civili, sed tantum Canonico fiat mentio, & spectentur tantum in rebus Ecclesiasticis. *Pac. Isag. Decret. tit. de precur.*

De precariis.

TIT. XLII.

Precaria sunt contractus, quo prædium perpetuò vel ad longum tempus fruendum conceditur, *c. 4. precaria à. 10. qu. 2.* ita ut annua pensio præsterur, *ut colligitur ex Nov. Leon. 13.* & de quinquennio in quinquennium contractus renovetur. *c. 1. hic. c. 5. precaria de. 10. qu. 2.*

Pro qua renovatione is qui precariæ nomine tenet, quid solvere tenetur; *Laudemium* Doctores vocant.

Est duplum canonis emphyteutici. *d. Nov. Leon. 13.*

Verti debet in rem Ecclesiæ, non lucro Prælati cedere. *d. Novel. Leon. 13.*

Qui hunc contractum cum Ecclesiæ Oeconomus, ut fieri solet, inquit, pro re Ecclesiæ quam accipit, vicissim rem aliam Ecclesiæ donare debet, usufructu quoad vixerit ad certum tempus sibi retento, ut eo finito proprietates ad Ecclesiam transeat. *d. c. precaria à. 10. qu. 2.*

Differt hic contractus ab emphyteusi, ut species à genere: quoniam emphyteusis dicitur etiam si non debeat singulis lustris renovari; precariæ verò omnino.

Differt à precario: quia hoc tamdiu conceditur, quoad is qui concessit, patitur; precariæ verò pro voluntate concedentis non revocantur, nisi sint irrationabiles. *c. fin. hic.*

*De peculio clericorum, relictis, & successio-
nibus eorum.*

TIT. XLIII.

Sequitur ut videamus de rebus Clericorum propriis, seu de proprio eorum patrimonio, quod, non quatenus sunt Clerici, habent.

Quæ